

994

שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 22

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זֹהַר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַנֵּי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּי"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זֹהַר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאִקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹנָג אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקְּשֶׁר
עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי וְרַבִּי אֱלֵעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּרַחֲמֵהָ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוּד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברים של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ט"ו 580454064

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דבי הזוהר היומי ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

כשלהובא דאסתלק בנורא, אף הוא פתח בוי תנא בשעתא דנפיק נשמתא מבר נש אזלי קרובי וחרברי דהאי עלמא סלקין עם נשמתא וכו'.

תרגום: לַמְדָּנוּ, בְּשַׁעַה שְׁאַדָּם מֵת, נִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת לְרֵאוּת, וְרוּאָה אֲצֵלוֹ קְרוּבֵי וְחֻבְרֵי מְאוּתוֹ הָעוֹלָם, וְנוֹדַע לָהֶם, וְכֻלָּם חֻקּוּקִים בְּדַמְיוּתֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁהֵיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. אִם צָדִיק אוֹתוֹ הָאִישׁ, כָּלָם שְׂמֻחִים לְפָנָיו וּמְקַדְּמִים לוֹ שְׁלוֹם. וְאִם אֵינוֹ צָדִיק, לֹא נוֹדְעִים אֵלָיו. פָּרֻט לְאוֹתָם הִרְשָׁעִים שֶׁטּוֹרְדִים אוֹתָם בְּכָל יוֹם בְּגִיחָהֶם, וְכֻלָּם עֲצוּבִים וּפּוֹתְחִים בְּוֵי וּמְסִימִים בְּוֵי, וּמְרִים עֵינָיו וְרוּאָה אוֹתָם כְּמוֹ גֵן שְׁעוּלָה מִהָאֵשׁ. אִף כֵּן הוּא פּוֹתַח וַי. לַמְדָּנוּ, בְּשַׁעַה שִׁיּוּצָאֵת נִשְׁמַת הָאָדָּם, הוֹלְכִים כָּל קְרוּבֵי וְחֻבְרֵי שֶׁבְּאוֹתוֹ עוֹלָם עִם נִשְׁמַתוֹ, וּמְרִים לוֹ מְקוֹם הָעֵדוּן וּמְקוֹם הָעֶנְשׁ.

החוטא לא יוכל לבוא אל מקומו

הרב ר' משה אלשיך כתב בכיאוור, מה שאמר: "ויאסף אל עמיו" - רצונו לומר, שהלך למקומו לגן עדן עם קרוביו ובני מדינתו, אשר באו לקבל פניו, ולא עכבו שום עוון, מה שאין כן החוטא - אף שיש לו הרבה זכויות ומעט מזעיר עוונות לא יוכל לבוא אל מקומו, עד כאן לשונו.

בשעת פטירת הצדיק - חוזרים ומתחדשים מעשיו

בספר "קול בוכים": בשעת פטירת הצדיק - מתעוררין כל מעשיו, שעשה בעולם הזה, וכל התורה שעסק בה וכל היחודים שיחד בעולם הזה בתורתו ובמעשיו - כולם חוזרים ומתחדשים, והוא בסוד מה שאמר בזוהר ויחי בהילולא רבה

קְדוּשִׁים מְעַתְּדִים לָהּ לְהִתְחַבֵּר עִמָּה וּלְהַכְנִיס אוֹתָהּ לְגַן עֵדֶן. לֹא זָכְתָה - כְּמָה מִתְּנֹת נְכָרִים מְזַמְנִים לְהַכְנִיס אוֹתָהּ בְּדֶרֶךְ הַגִּיהֶנֶם, וְאוֹתָם מִתְּנֹת שֶׁל מְלֹאכֵי חֻבְלָה מְזַמְנִים לְעֲשׂוֹת בָּהּ נִקְמוֹת. בָּא הַכְּתוּב וּמוֹכִיחַ, לְעַם נְכָרֵי לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָה - אֱלוֹ מְלֹאכֵי חֻבְלָה. בְּבִגְדוֹ בָּהּ - אוֹתָהּ שְׂמִירָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לָּהּ שְׂמִירָה שְׁלֵא יִשְׁלַט בָּהּ עִם נְכָרֵי בְּאוֹתָהּ הַפְּרִיסָה שְׂשׂוּמֶרֶת עָלֶיהָ.

הקרובים והנאהבים בחיים גם במותם לא נפרדו לקבל את קרוביהם עמהם במחיצתם

דע, שלא המלאכים משרתי עליון לבד יוצאין לקראת נשמתו של צדיק, אלא אף גם נשמת הצדיקים שכבר מתו, הקרובים והנאהבים בחיים גם במותם לא נפרדו לקבל את קרוביהם עמהם במחיצתם ולהתענג בחברתם, כמו שאמרו בגמרא: אמר רב חייא בר אדא, אמר רב יהודא בר שאול, בשעה שהצדיק נפטר מן העולם מ"ה אומרים לפני הקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם! צדיק בא". אומר הקדוש ברוך הוא: "יבואו צדיקים ויצאו לקראתו" - "יבואו שלום וינוחו על משכבותם".

בזוהר ויחי: הנא בשעתא דבר נש מית אתיהב ליה רשותא למחמי וחמי קריבו וחברך דההוא עלמא סלקין ואשתמודע להו וכולהו גליפון בדיוקניהון כמה דהוי בהאי עלמא, אי זכאה האי בר נש כולהון חדאין קמיה ומקדמין ליה שלום, ואי לא הוי זכאה לא אשתמודעו לגביה אלא מאינון חייבא דנהורין ליה בגהינם בכל יומא וכולהו עצבין ופתחי בוי ובסיימו בוי וסליק עינוהי וחמי לון

במותו ומהדינין שדנין אותו אחר מותו, ונביא תחילה, מה שאמר בספר "נשמת חיים", להשיב לאומר, שאין מבואר בתורת עונש החטא אחר המות, והאריך בזה, ונביא קצתם האחד, מה שאמר כמה פרשיות בתורה עונש כרת, כגון: האוכל חמץ בפסח והאוכל חלב וכיוצא, ועל כרחך, שהעונש הוא לאחר המיתה, דאין לומר שיכרת וימות האוכלם, דהחוש מכחיש זה דהוא אינו סם מסמי המות, ואין לומר, שפרושו שימות בימי עלומיו ובחצי ימיו, אם כן במה יענש עובר עליהם בימי זקנותו? ואין לומר, שעונש כרת יבוא לזרע החוטא, הרי כבר כתוב: "לא ימותו אבות על בנים", וגם השכל אינו נותן שאיש עובר עבירה ימות זקן ושבע ימים והעונש יגיע לבניו, ועל כרחך תפרש, שהכרת הוא העונש המגיע לנשמה לאחר ההפרדה מן הגוף, כמו שאמר הרמב"ם פ"ח מהלכות תשובה, שאינו זוכה לחיי עולם הבא, כמו שכתוב "הכרת תכרת" - פירש: "הכרת" - מהעולם הזה. "תכרת" - מהעולם הבא, ורצונו לומר: אותה הנפש שפרשה מהגוף בעולם הזה נכרתת גם מעולם הבא, וכן ראי' ממ"ש: "השמר לך ושמור את נפשך מאוד" - רצונו לומר: "לך" - שלא תאבד גופך בעולם הזה, "ושמור נפשך" - שלא תכרת מעולם הבא, וכן הוא אומר: "אל תשקצו את נפשותיכם" - והלא אומות העולם אוכלים ובריאים וחזקים, ועל כן צריך לפרש שמשקץ נשמתו, וכן הוא אומר: "מי אשר חטא לי אמחנו מספרי", ובדניאל וספרין פתוחין "כל הנמצא בספר", וכן "ויכתוב בספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו", וכן "שימה דמעתי בנאדך הלא

דר"ש תהא מתקן פתורא שנאמר לר' יצחק, כי בודאי הוא הלולא רבה. כן איתא במדרש רות: כשנפטר ר' חסדאי הלך ר' יוסי בריה, ומצאתי כתוב בדברי המגיד שהיה לגאון הב"י ובת תמן בבי קברא ההוא לילא שמע סגי חרוון דכיתות כיתות דמתכנפ' והוי אומרין ניזול לחדוותא דאורייתא דר' חסדאי, ומצאתי כתוב בדברי המגיד שהיה לב"י, שהבטיחו המגיד שידרוש בגן עדן ז' ימים, וסימן אמר לו: "משתה שבעת ימים בחצר גינת ביתן המלך", והימים שיראה לו גודל מעשיו לכל הנשמות בגן עדן יהיה ק"פ יום. סימן מסר לו "בהראותו את עושר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום", מלבד הבטחות נפלאות י"ד ליבושיין דיקר וכו' זכאה חולקיה, עד כאן לשונו.

פרק י"ג

בו יבואר מהצער הגדול שסובל הרשע במותו מהדינים שדנים אותו אחר מותו: א. ולמה אינו מבואר בתורה עונש לחוטאים אחר המוות. ב. ומה ענין הכרת ועונש כף הקלע. ג. ולמה אינו נותן חשבון על עוונותיו קודם מותו. ד. והחילוק בין המיתה בארץ ישראל למיתה בחוץ לארץ, והדינים אשר לו, כשמוליכין אותו אל הקבר, ושיש חיות רעות השומרים, שלא להניחו לגן עדן, אלא נשמות טהורות מניחין לגן עדן. ה. וביאור מהרב ר' משה אלשיך על הפסוק: "ופנית בבקר והלכת לאהליך".

הכרת הוא העונש המגיע לנשמה לאחר ההפרדה מן הגוף ועתה נבאר מהצער הגדול שסובל הרשע

לנשמה ורוח, מלבד הנמשך לה ממקום הנשפע אל הנפש, וזה שאמר: "והשביע בצחצחות נפשך" - צח חד, צחות תרין, והוא, שגם הנפש נוטלת מן הצח המגיע אליו ומן הצחות של הנשמה והרוח, ומפני שהם לא יפרדו לעולם, לכן כוללם בתיבה אחת, וכולם ממשיכים אל העצמות שבקבר, שהעצמות מתחברים עצם אל עצם, והנפש נכנסת בתוכם בעודו בקבר. זה שאמר: "ועצמותיך יחליץ" - מלשון חלוצי צבא, והיינו, סדר כלי זיין, שהוא זה על גבי זה, אבל אם לא זכה, שעבר על כריתות, הנה הגוף נכרת שאין הנשמה שורה בו, גם הנפש נכרתת ומתפרדת מן הנשמה והרוח, וזה שאמר: "ונכרתה הנפש ההיא" - אבל הנשמה והרוח אין נפרדים זה מזה ולא שייך בהם כרת, כי אין פגם נוגע בהם לעולם, עד כאן לשונו.

וכעין זה כתב בבחיי פרשת אחרי מות, שהכריתות הם על ג' חלקים, יש כרת לגוף לבד, ויש כרת לנפש לבדה, ויש - לגוף ולנפש, והוא לפי זכות האדם הנכרת, עד כאן לשונו.

אדם מת באים אליו ד' מלאכים, אחד ממלאכי השרת לכתוב זכיותיו ואחד ממלאכי השרת לכתוב חובותיו ואחד סופר ואחד שממונה עמו ואומר לו קום הגיע קיצך

ועיין בספר חסד לאברהם (עין משפט נהר פ"ו) שהאריך בזה, לבאר ענין הכרת באריכות, והנה מהצער הגדול שיש לרשע במותו, כתבנו למעלה (פ"ב בשם מסכת חיבוט הקבר) שנשמתו יוצאה מגופו כגירית קוצים מהצמר, ובפרק א' דמסכת חיבוט הקבר, זה לשונו: אדם מת באים אליו ד' המסך בעלון הבא

בספרתך", "ועל ספרך כולם יכתבו", ובנין אב לכולם, "ימחו מספר חיים, ועם צדיקים אל יכתבו", ודברי אביגיל: "והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים את ה' אלוקיך ואת נפש אויביך יקלענה בכף הקלע".

עונש רשעים - עונש כף הקלע

בגמרא שבת: תניא ר"א א' נשמתן של צדיקים גנוזות תחת כנפי השכינה, שנאמר: "והיתה נפש אדוני צרורה וגו'", ושל רשעים דוממות והולכות, שנאמר: "ואת נפש אויביך וגו'", רצונו לומר, שאין עונש רשעים העדר ראית פני השכינה לבד, כי אם גם עונש כף הקלע, והוא, כי אין מניחים לה לעלות אל מקום חוצבה, ולמטה אין לה גוף לשכון, והיא נע ונד, שמתנועעות בלי שום מנוחה, עד שמניחים אותה באיזה גוף אם בהמה ואם איש.

בן ביחזקאל נאמר: "והרשע ישוב וגו' חיה יחיה ולא ימות", עד כאן לשון ספר "נשמת חיים".

הנשמה והרוח אין נפרדים זה מזה ולא שייך בהם כרת

בכתבי האר"י זלה"ה ענין הכרת הוא, כי האדם יש בו רוח נפש ונשמה, והנשמה מקבלת משפע עליון ראשונה, והיא מעלת העיקר לעצמה, והתמצית נותנה אל הרוח, שהוא לבוש הנשמה, וכן הרוח אל הנפש, והנפש נותנת דהתמצית אל הגוף, ואחר המוות לעולם הנשמה נקשרת ברוח, ואיש מאחיו לא יפרדו, ואם האדם זוכה גם הנפש מקבלת מאור הנשמה, והרוח ממקור העליון הנמשך